

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 158124 25 Kž
Brčko, 02.10.2025. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Srđana Nedića kao predsjednika vijeća, Amele Mustafić i dr. sc. Roberta Jovića kao članova vijeća, uz učestvovanje Ljiljane Lukić kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog D.S. iz B., zbog krivičnog djela – Nasilje u porodici - iz člana 218. stav (1) Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćeni tekst, 3/24 i 14/24), odlučujući o žalbi njegovog branioca Mirka Simića, advokata iz Brčkog, podnesenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 158124 23 K od 20.03.2025. godine, nakon javne sjednice krivičnog vijeća održane dana 02.10.2025. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Gordane Radovanović i branioca Mirka Simića, a u odsustvu uredno obaviještenog optuženog donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog D.S. i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 158124 23 K od 20.03.2025. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 158124 23 K od 20.03.2025. godine, optuženi D.S. iz B., oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo - Nasilje u porodici - iz člana 218. stav (1) Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa mu je sud primjenom tog zakonskog propisa i članova 6., 7., 60., 61. i 62. istog Zakona, izrekao uslovnu osudu, kojom mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, koja se neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 (dvije) godine ne počini novo krivično djelo.

Istom presudom oštećena J.K. je sa imovinsko pravnim zahtjevom upućena na parnični postupak.

Optuženi D.S. je obavezan da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 571,00 KM.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku podnio branilac optuženog Mirko Simić, advokat iz Brčkog (u daljem tekstu: branilac), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o troškovima postupka. Branilac je predložio da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu uvaži, pobijanu presudu preinači i optuženog D.S. oslobodi od krivične odgovornosti ili opreza radi da pobijanu presudu u cjelini ukine, sam otvori pretres i donese odluku u ovom predmetu.

Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: tužilac) podnio je odgovor na žalbu branioca s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u cijelosti odbije kao neosnovanu žalbu branioca Mirka Simića te u cijelosti potvrdi prvostepenu presudu.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj dana 02.10.2025. godine branilac je u cijelosti ostao kod žalbe i prijedloga u žalbi dok je tužilac u cijelosti ostala kod datog odgovora na žalbu i prijedloga u istom.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), odnosno u granicama žalbenih navoda, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Žalba branioca je neosnovana.

Razmatrajući žalbu branioca optuženog i navode u istoj ovaj sud je zaključio da je ista neosnovana, jer je u pogledu žalbenih osnova izostala uvjerljiva argumentacija da je prvostepeni sud prilikom donošenja presude počinio propuste i povrede Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Isti stav je i u pogledu žalbenog osnova pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakona i odluke o troškovima krivičnog postupka. Pobijana presuda i obrazloženje iste nisu ostavili prostora za osnovanost prigovora kojima se želi dovesti u pitanje zakonitost i pravilnost odluke kojom je optuženi oglašen krivim da je počinio krivično djelo u vrijeme i na način opisan u izreci te presude.

Prvostepeni sud je izvršio savjesnu i pravilnu ocjenu svih provedenih dokaza kako saslušanih svjedoka, vještaka, tako i materijalne dokumentacije uložene u spis. Obrazloženje prvostepene presude sadrži detaljne razloge, tako da iz obrazloženja nedvosmisleno proizilazi koji su dokazi provedeni, kojima i iz kojih razloga je sud poklonio vjeru, te koje odlučne činjenice i pravnorelevantne činjenice je prvostepeni sud utvrdio na osnovu prihvaćenih dokaza, te na kojim utvrđenim činjenicama je zasnovao svoje uvjerenje da je optuženi počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim. Pri tome je prvostepeni sud izvršio savjesnu i pravilnu ocjenu svih provedenih dokaza cijeneći iste pojedinačno i u uzajamnoj vezi, upravo na način kako je to propisano odredbom člana 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Naime, branilac tvrdi da je prvostepena presuda zahvaćena navedenim povredama iz člana 297. stav (1) tačka k) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine jer se presuda zasniva samo na iskazu oštećene J.K. čijem iskazu

je sud poklonio vjeru, te da se iz presude ne vidi kojem dijelu iskaza je sud poklonio vjeru ako se isti dovede u vezu sa iskazom svjedoka M.G. Takođe, branilac navodi da prvostepeni sud nije prihvatio iskaz optuženog u svojstvu svjedoka koji je u potpunosti saglasan sa iskazom svjedoka M. koji je vodio istragu, navodeći pri tome da prvostepeni sud iskaz svjedoka M.G. nije cijenio pravilno i na način kako je to stvarno posvjedočio svjedok M.G. Branilac u žalbi dovodi u pitanje mehanizam nastanka povreda kod oštećene te sadržaj same medicinske dokumentacije, navodeći da iz nalaza i mišljena ljekara u Brčkom od 01.03.2022. godine u 14,42 sata nisu opisani znaci traume, te negira postojanje predmetne povrede vrata tvrdeći da je ista postojala prilikom pregleda ljekara u Tuzli, vjerovatno po mišljenju branioca da je ista nastala u vremenskom periodu između pregleda kod ljekara u Brčkom do pregleda ljekara u Tuzli. Na ovaj način branilac u žalbi navodi da optuženi oštećenom J.K. nije nanio niti jednu povredu, a još manje povredu u predjelu vrata, koja je kvalifikovana od strane vještaka i bez koje povrede ne bi bilo ni predmetnog krivičnog djela. Branilac u žalbi navodi da prvostepeni sud nije cijenio dokaze odbrane u čemu se prema stavu branioca ogleda povreda krivičnog postupka, pogrešna primjena Krivičnog zakona na koji način je došlo do pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i utvrđenu obavezu izmirenja doprinosa za izdržavanje djece.

Ne može se prihvatiti tvrdnja branioca optuženog da je izreka presude protivrječna razlozima presude. Preispitujući navode na te okolnosti, ovaj sud je utvrdio da je izreka presude potpuno saglasna i u skladu sa obrazloženjem, odnosno sa razlozima presude i obrazloženje činjenično i pravno u potpunosti slijedi izreku, tako da je prvostepeni sud utvrdio na osnovu kojih dokaza su utvrđene pravnorelevantne činjenice na kojima je zasnovao svoje uvjerenje da je optuženi D.S. počinio krivično djelo za koje se tereti, tako da su navodi branioca da je prvostepena presuda nerazumljiva, protivrječna sama sebi i razlozima presude, te da ista uopšte ne sadrži razloge odnosno da u istoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama paušalno navedeni i u potpunosti neosnovani.

Ne može se prihvatiti ni tvrdnja branioca da se odbrana optuženog D.S. svodila samo na posljedice nastale njegovim radnjama prema kćerki, nego je njegova odbrana bila usmjerena i na posljedice nastale zbog njegovih radnji usmjerenih i prema oštećenom J.K. Promjena pravne kvalifikacije na blaže krivično djelo, na koju branilac u toku postupka nije imao primjedbi, ide u korist optuženog jer se isti teretio za kvalifikovani oblik krivičnog djela odnosno za krivično djelo – Nasilje u porodici – iz člana 218. stav (3) u svezi sa stavom (1) Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Na ovaj način prvostepeni sud prihvatajući izmijenjenu pravnu kvalifikaciju od strane tužioca koja predstavlja promjenu na blaže krivično djelo sa blažom zapriječenom kaznom, nije povrijedio niti objektivni niti subjektivni identitet presude i optužnice. Nadalje, branilac neargumentovano osporava iskaz svjedoka M.G. i oštećene J.K. dovodeći u pitanje njihovu relevantnost i validnost. Prvostepeni sud je na stranama trećoj, četvrtoj i petoj obrazloženja pobijane odluke ukratko iznio sadržaj iskaza saslušanih svjedoka, te sadržaj nalaza i mišljenja vještaka prof. dr Zdenka Cihlarža i vještaka Mitre Mirković Hajdukov, te na strani šestoj obrazloženja pobijane odluke dao ocjenu iskaza optuženog dat u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu.

Svestrano cijeneći sve dokaze, cijeneći svaki dokaz posebno i u međusobnoj vezi sud je van razumne sumnje utvrdio da je optuženi D.S. počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim i utvrdio njegovu krivicu. Tako je prvostepeni sud cijeneći iskaz oštećene koji je doveo u vezu sa iskazom svjedoka M.G. utvrdio da je svjedok M.G.

potvrdio da mu je oštećena izjavila da je tek operisana, te da je kod nje vidio crvenilo na tijelu u momentu kada je podigla majicu da mu pokaže povredu, a što je potvrđeno i materijalnom dokumentacijom u spisu, te medicinskom dokumentacijom kao i nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke iz kojeg proizilazi da povrede koje je nanio optuženi oštećenoj predstavljaju lake tjelesne povrede, te da su mogle biti nanijete na način kako je to i navedeno u izreci presude. Prvostepeni sud je prihvatio u potpunosti iskaze svjedoka - oštećene J.K., svjedoka M.G., kao i nalaz i mišljenje vještaka prof. dr Zdenka Cihlarža te iste cijenio kao objektivne i istinite, potvrđene materijalnom dokumentacijom kojima je sud poklonio povjerenje u dijelu koji je bitan za odlučivanje odnosno utvrđivanje krivice optuženog. Takođe, prvostepeni sud je cijenio i iskaze svjedoka N. i M. u kontekstu utvrđivanja krivice optuženog i utvrdio je da isti nisu raspolagali posebnim saznanjima vezano za odluku o krivici optuženog. Takođe, iskaz svjedoka D.L. sud je smatrao irelevantnim za predmetni događaj jer ovaj svjedok nema nikakvih saznanja o događaju. Nalaz i mišljenje vještaka Mitre Mirković Hajdukov prvostepeni sud je cijenio kao irelevantan za predmetni događaj jer se isti odnosi na drugo krivično djelo, druge činjenične navode, odnosno sasvim drugi predmet. Prvostepeni sud je takođe cijenio i dokaz odbrane - dostavljeni video zapis, utvrđujući isti irelevantnim za predmetni događaj i činjenične navode iz optužnice iz razloga što je isti nastao nakon navedenih dešavanja u kojima je došlo do povređivanja oštećene, a isti stav suda je i u odnosu na druge materijalne dokaze odbrane s obzirom da se isti ne odnose na predmetni događaj.

Prvostepeni sud je posebno cijenio iskaz optuženog u svojstvu svjedoka kome nije poklonio povjerenje cijeneći da je ovaj iskaz optuženog usmjeren u prikazivanju optuženog u boljem svjetlu odnosno u stvaranju bolje pozicije za sebe. Prvostepeni sud je takođe poklonio vjeru iskazu M.G. koji je bio na licu mjesta, vidio oba supružnika, te opisao situaciju koju je zatekao, te da je oštećena uzimajući u obzir njenu fizičku konstituciju tijela po navodima ovog svjedoka nije se mogla suprotstaviti optuženom, tako je prvostepeni sud dovodeći u vezu iskaz ovog svjedoka, iskaz oštećene, medicinsku dokumentaciju o nastalim povredama, kao i nalaz i mišljenje vještaka dr. Cihlarža, a posebno uzimajući u obzir zdravstveno stanje oštećene utvrdio da je optuženi preduzeo radnje kojima je počinio krivično djelo – Nasilje u porodici - iz člana 218. stav (1) Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. O svemu ovome prvostepeni sud je dao detaljno obrazloženje na strani sedmoj i osmoj obrazloženja pobijane odluke koje u potpunosti podržava i ovaj sud.

Kad se tiče prigovora branioca vezano za povrede koje je zadobila oštećena u navedenom događaju, negirajući postojanje predmetne povrede vrata tvrdeći da je ista povreda mogla nastati u vremenskom periodu između pregleda u Brčkom i pregleda u Tuzli, su neargumentovani. Ovakvi navodi branioca su paušalni, i nemaju uporište u materijalnim dokazima. Iz dokaza u spisu proizilazi da je oštećena prilikom pregleda u Brčkom ukazala na bolove koje je osjećala u tom momentu, a što je ljekar konstatovao da je zadobila lake tjelesne povrede u vidu nagnječenja glave, abdomena i desnog kuka, te dao dijagnozu stanja - kontuzije pomenutih dijelova tijela uz akutnu stresnu reakciju, a da je dolaskom u Tuzlu na pregled oštećena prijavila ljekaru i druge posljedice koje je počela osjećati kojom prilikom je ljekar u Tuzli konstatovao dijagnozu distensio mm. colli - nategnuće vratnih mišića, nakon čega je takva povreda zbrinuta stavljanjem okovratnika i odgovarajućom terapijom. Takođe, nisu tačni navodi branioca da nije urađen rtg snimak, isti je urađen, a što proizilazi iz specijalističkog nalaza iz Tuzle od 01.03.2022. godine u 19,43 sata gdje je navedeno da je urađen rtg vratne kičme, i da se na istom ne vide tragovi koštane traume. Takođe, iz svega gore

iznesenog vezano za medicinsku dokumentaciju koju je vještak imao na uvid isti je takvu povredu na osnovu medicinske dokumentacije utvrdio i opisao u svom nalazu i mišljenju te dodatno objasnio na glavnom pretresu.

Krivicu optuženog prvostepeni sud je utvrdio na osnovu svih provedenih dokaza kako subjektivnih tako i objektivnih odnosno materijalnih dokaza u spisu, fotodokumentacije, te nalaza i mišljenja vještaka dr. Zdenka Cihlarža te su prigovori branioca da se krivica optuženog zasniva samo na iskazu oštećene u potpunosti neosnovani. Neosnovani su prigovori branioca da prvostepeni sud nije cijenio dokaze odbrane jer je prvostepeni sud na strani sedmoj i osmoj upravo cijenio dokaze odbrane i dao svoje obrazloženje, a koje u potpunosti podržava i ovaj sud. Prvostepeni sud je pravilno utvrdio oblik vinosti, kao psihički odnos optuženog prema krivičnom djelo što je obrazložio i na strani osmoj obrazloženja pobijane odluke, a koje razloge takođe u potpunosti prihvata i ovaj sud. Na osnovu svega iznesenog ovaj sud je utvrdio da su se u radnjama optuženog stekla sva bitna obilježja bića krivičnog djela – Nasilje u porodici – iz člana 218. stav (1) Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na koji način nije došlo do povrede Krivičnog zakona na koju se neargumentovano i paušalno poziva branilac.

Odluka suda o troškovima krivičnog postupka je zasnovana na podacima iz spisa, te je prvostepeni sud na osnovu člana 188. stav (1) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine pravilno obavezao optuženog na plaćanje troškova krivičnog postupka u navedenom iznosu.

Imajući u vidu žalbene osnove zbog kojih se presuda pobija, te prošireno dejstvo žalbe iz člana 308. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, budući da žalba zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede Krivičnog zakona podnesena u korist optuženog sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, ovaj sud je preispitao i presudu u tom dijelu. Nakon toga, ovaj sud je zaključio da je prvostepeni sud i u pogledu krivičnopravne sankcije koju je izrekao optuženom pravilno odlučio da optuženom izrekne uslovnu osudu kojom mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci a koja se neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 (dvije) godine ne počini novo krivično djelo. Prvostepeni sud je pravilno cijenio sve okolnosti propisane članom 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti) odnosno da na strani optuženog postoje olakšavajuće okolnosti koje se ogledaju u tome da optuženi nije ranije kažnjavan, da se protiv istog ne vodi drugi krivični postupak, dok otežavajućih okolnosti sud nije našao.

I po ocjeni ovog suda izrečenom krivičnopravnom sankcijom će se postići svrha kažnjavanja propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uticajem na optuženog da ubuduće ne čini krivična djela i da utiče na sve potencijalne izvršioce da ne čine krivična djela. Izrečenom krivičnopravnom sankcijom postići će se i svrha krivičnopravnih sankcija propisana članom 7. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u smislu zaštite i satisfakcije žrtve krivičnog djela. O svemu tome prvostepeni sud je dao uvjerljive razloge na osmoj strani obrazloženja pobijane odluke koje u cjelosti podržava i ovaj sud.

Budući da prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane odluke nije počinio propuste i povrede krivičnog postupka, niti je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, a nije počinio ni povrede Krivičnog zakona na koje ovaj sud pazi po službenoj

dužnosti, žalbu branioca je na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić